

РЕШЕНИЕ

№ 12788

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **35** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на Глава Дванадесета от Административнопроцесуалния
кодекс, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по касационна жалба, подадена от А. 1632 ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес
на управление [населено място], [улица], вх. В, офис 4, представлявано от управителя В. В. Е.,
чрез процесуалния представител адв. Л. Б. срещу Решение № 5155 от 25.11.2024 г., постановено
по АНД № 9556/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 129 –ти състав, с което е изменено
наказателно постановление № 773512-F762673/07.06.2024 г., издадено от началника на Отдел
„Оперативни дейности“-С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален
контрол“ в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на А. 1632 ООД,
ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева, на основание чл.185, ал.2,
вр. ал.5, вр. ал.4 от ЗДДС, за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за
регистрация и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти,
изискванията към софтуерите за управлението и изискванията към лицата, които извършват
продажби чрез електронен магазин, като е изменено основанията за налагане на санкцията от чл.
185, ал. 2, вр. ал. 5, вр. ал. 4 от ЗДДС на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС и е потвърдено
Наказателното постановление в останалата му част.

Според изложените в жалбата доводи, оспореният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен
- касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Иска се
първоинстанционното решение да бъде отменено, като бъде отменено и наказателното

постановление.

В съдебно заседание, касаторът редовно уведомен, се представлява от адв. Б., която поддържа касационната жалба и искането за отмяна на съдебния акт като неправилен и незаконосъобразен, както и наказателното постановление. При условията на евентуалност изразява искане да бъде отменено решението на СРС и да бъде върнато делото за ново разглеждане. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба, началник отдел „Оперативни дейности“ С. дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ Национална агенция за приходите, редовно уведомен, не се представлява. В писмени бележки чрез процесуалния си представител юрк. Й. оспорва касационната жалба и изразява искане да бъде потвърдено оспореното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият по делото прокурор, представител на СГП, дава заключение да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, VII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е бил сезиран с жалба, подадена от А. 1632 ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. В, офис 4, представлявано от управителя В. В. Е., срещу Наказателно постановление (НП) № 773512-F762673/07.06.2024 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 5, вр. ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на А. 1632 ООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева, за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на МФ /Наредба № Н-18/13.12.2006 г./.

Първоинстанционният съд е приел за установени обективизираните в актовете на административнонаказателното производство фактически констатации, като е възприел следната фактическа обстановка:

На 21.03.2024 г. в 15:31 часа от П. Б. И., на длъжност старши инспектор по приходите в НАП при ЦУ и негов колега е била извършена проверка в търговски обект „А.“, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от А. 1632 ООД, ЕИК[ЕИК]. При проверката, преди легитимация на органите по приходите е била извършена контролна покупка на три порции дюнер за вкъщи на обща стойност 36,00 лева, за която е бил издаден ФКБ (фискален касов бон) № 0053220/21.03.2024 г. от наличното фискално устройство в обекта, от който е установено, че сумата от 36,00 лева е отразена в данъчна група Г- 9 % ДДС, вместо в данъчна група Б - 20% ДДС, като е направена констатация, че към момента на проверката обектът не разполага с Удостоверение за категоризация, нито с места за консумация на храната. Прието е от инспекторите по приходите, че с това е нарушена разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и срещу дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F762673/08.04.2024 г. в присъствие на упълномощен представител – Б. А. Б.. Актът е предявен и връчен на датата на съставяне, като срещу него е постъпило писмено възражение, на основание чл. 44, ал. 1 ЗАНН, което е прието за неоснователно от АНО. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което е

наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 5, вр. ал. 4 от ЗДДС, за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

При така установената фактическа обстановка съставът на Софийски районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган като не са допуснати процесуални нарушения при тяхното съставяне. Въззивният съд е приел, че процесната продадена стока, а именно три порции дюнер за вкъщи не попада сред стоките, посочени в разпоредбата на чл. 66а ЗДДС и следователно е следвало да се обложи със ставка на данъка 20 %. Съдът е направил извод, че процесната сделка представлява продажба на приготвена храна – три порции дюнер за вкъщи, т.е. касае се за доставка на стока, а не за доставка на ресторантьорска услуга, тъй като в обекта към момента на проверката не е имало обзаведено и оборудвано помещение за консумация на храната, нито персонал, който да обслужва клиентите, т.е. доставката на храната не е била придружена от помощни услуги, които да позволяват непосредствено консумиране на същата в помещения на доставчика. Въззивният съд е установил, че по делото не е представено, дори и след указанията на съда, НП № 747160-F750090/10.01.2024 г., с което е обоснована повторност на процесното нарушение, както и че неправилно е приложена санкционната разпоредба, поради което е приел, че приложимата санкционна разпоредба в конкретния случай се явява разпоредбата на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС, предвиждаща налагане на имуществена санкция за юридически лица в размер от 1 000 до 4 000 лева. По отношение на размерът на наложената имуществена санкция е приел, че съответства на минималния размер на санкцията, предвидена в приложимата разпоредба на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

В хода по делото пред СРС са представени Временно удостоверение за категоризация на обекта, като туристически обект: Бързо хранене, издадено от Столична община на 03.04.2024 г., валидно до 03.07.2024 г. и Удостоверение за категоризиране на обекта № 18723 от 01.07.2024 г., издадено от СО, за категория една звезда, валидно до 01.07.2029 г.

По делото пред СРС са изслушани свидетелски показания на трима свидетели – актосъставителя П. И., който потвърждава фактическите констатации, описани в АУАН и двама свидетели, допуснати при режим на довеждане на жалбоподателя – М. С. и Д. С., които свидетелстват за това, че в проверения обект, стопанисван от жалбоподателя, до помещението, в което се приготвяла храната се намирало още едно помещение, с отделен вход, обособено като зала за хранене с 14 места, като на витрината на последното е имало табела „зала за хранене“. Заявеното от двете свидетелки се потвърждава от представената снимка на фасадата на търговския обект, представена в хода на проверката и приобщена с Протокол за извършена проверка от 27.03.2024 г..

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка са направени законосъобразни изводи относно приложението, както на материалния, така и на процесуалния закон.

Фактическите констатации и правните изводи, формирани от първостепенния съд се споделят напълно от настоящата инстанция. Мотивите на решението са изключително подробни и на основание чл. 221, ал. 2, предложение последно АПК не е необходимо да бъдат повтаряни.

В процесното НП е описано установеното от органите по приходите нарушение – неправилно отразяване на продажба по направена от органа по приходите поръчка на място за храна за вкъщи – 3 порции дюнери, извършена на 21.03.2024 г., като отразяването е в група с дължимо ДДС 9%, вместо в група „Б“ - 20% - нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. В случая правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството предвид безспорно установеното нарушение. Процесното нарушение е извършено на 21.03.2024 г., към която дата липсва издадено удостоверение за категоризация на обекта. Такова е издадено

впоследствие, на 03.04.2024 г., поради което това обстоятелство се явява неотнормо и не променя изложените от административнонаказващия орган изводи. Правилно районният съд е приел, че санкцията следва да бъде наложена в минимално предвидения в разпоредбата на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 размер от 1000 лева, тъй като не са събрани доказателства за наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят определянето ѝ в размер над предвидения минимум.

Правилно съдът е приел за недоказано, че нарушението е извършено при условията на повторност, поради което е обосновал извод, че приложимата в случая санкционна разпоредба е тази на разпоредбата на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

Обоснована е и преценката за липсата на основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН, доколкото по делото не се установяват данни, от които да може да се направи извод за по-ниска степен на обществена опасност на конкретното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

Изложеното налага извод, че решението на Софийският районен съд следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5155 от 25.11.2024 г. постановено по АНД № 9556/2024 г по описа на Софийски районен съд, 129 –ти състав.

ОСЪЖДА А. 1632 ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: